

2. Jei taip: ar pagal Sąjungos teisės viršenybės prieš nacionalinę teisę principą reikalaujama, kad išduodančioji teisminė institucija ieškomo asmens atitinkamai neinformuotų ir, jei jis, nors ir nebuvo atitinkamai informuotas, pateiktų prašymą panaikinti nacionalinį arešto orderį, šį prašymą iš esmės nagrinėtų tik tuomet, kai ieškomas asmuo bus perduotas?
3. Kokios Sąjungos teisėje numatytos teisinės priemonės yra tinkamos tokiai informacijai suteikti?

2021 m. vasario 25 d. Oriol Junqueras i Vies pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. gruodžio 15 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimtoms nutarties byloje T-24/20 Junqueras i Vies / Parlamentas

(Byla C-115/21 P)

(2021/C 163/23)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantas: Oriol Junqueras i Vies, atstovaujamas advokato A. Van den Eynde Adroer

Kita proceso šalis: Europos Parlamentas

Apelianto reikalavimai

- Panaikinti ir atšaukti 2020 m. gruodžio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) nutartį byloje T-24/20.
- Pripažinti visą šį ieškinį priimtinu.
- Pripažinus ieškinį priimtinu grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrojo Teismo šeštajai kolegijai nagrinėti iš naujo ir priimti sprendimą.
- Priteisti iš Europos Parlamento su nepriimtiniu grindžiamu prieštaravimu ir šiuo apeliaciniu procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirma: teisės klaida, nurodytoje byloje aiškinant ir taikant 1976 m. Akto dėl atstovų į Parlamentą rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise (toliau – 1976 m. Europos rinkimų aktas) ⁽¹⁾ 13 straipsnio 3 dalį ir 7 straipsnio 3 dalį. Nebuvo netekta mandato, o nesuderinamumu pagrindas nebuvo nustatytas pagal 1976 m. Europos rinkimų akto 7 straipsnio 3 dalį. Europos Parlamentas negalėjo konstatuoti, kad O. Junqueras neteko mandato, nei kad atsirado nesuderinamumo pagrindas, nustatytas pagal 1976 m. Europos rinkimų akto 7 straipsnio 3 dalį, nes neatsitiko nei viena, nei kita. „Konstatuodamas“ Europos Parlamentas suteikė sprendimui teisinę pasekmę, kurių šis negali turėti ir jis tampa aktu, dėl kurio galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį; taip pažeistos O. Junqueras teisės, visų pirma kylančias iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 39 straipsnio ir Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų (toliau – Protokolas Nr. 7) 9 straipsnio.

Antra: teisės klaida, aiškinant ir taikant [Europos Parlamento] darbo tvarkos taisyklių (toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 47 straipsnį. Skundžiama nutartyje padaryta teisės klaida, nes joje padaryta išvada, kad Europos Parlamentas neturi įgaliojimų atsisakyti pripažinti nesuderinamumo pagrindą pagal šį straipsnį. Kadangi nebuvo taikyta Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalis, Europos Parlamento sprendimas yra sprendimas, kuris keičia O. Junqueras teisinę padėtį ir paveikia jo teises (visų pirma kylančias iš Chartijos 39 straipsnio ir Protokolo Nr. 7 9 straipsnio), todėl skundžiama nutartis yra teisiškai klaidinga, nes joje konstatuota, kad negalima pareikšti ieškinio pagal SESV 263 straipsnį.

Trečia: klaidingas 1976 m. Europos rinkimų akto 8 ir 12 straipsnių ir Darbo tvarkos taisyklių 3 straipsnio 3 dalies aiškinimas, nes O. Junqueras taikytas nesuderinamumo pagrindas nėra būdingas rinkimų procedūrai. Negalima pripažinti, kad valstybė gali nustatyti tokį nesuderinamumo pagrindą remdamasi rinkimų procedūros nuostatomis, numatytais 1976 m. Europos rinkimų akte. Skundžiam nutartis yra teisiškai klaidinga, nes joje nėra pripažinta, kad 1976 m. Europos rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalis ir Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalis prieštarauja Chartijos 39 straipsniui, 41 straipsnio 1 ir 2 dalims ir 21 straipsnio 2 daliai, nes jose nustatyti teisių apribojimai pažeidžia Chartijos 52 straipsnio 1 ir 3 dalis. Nutartyje padaryta klaida, nes joje neatsižvelgta į tai, kad normų hierarchijoje Chartijos nuostatos yra pripažintos Europos Sąjungos pirmine teise. Kadangi buvo taikytos Chartijai prieštaraujančios normos, akivaizdu, kad ginčijamas aktas yra sprendimas, kuris sukėlė pasekmių O. Junqueras teisinei padėčiai ir dėl kurio galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį; todėl skundžiamoje nutartyje padaryta teisės klaida. **Subsidiariai** teigiama, kad nutartyje 1976 m. Europos rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalis ir Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalis turėjo būti aiškinamos taip, kad atitiktų ir nepažeistų teisių, kurios užtikrinamos Chartijoje ir ES Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, taip pat turėjo būti atsižvelgta į išimtinę nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir į Europos Parlamento turimą informaciją. Skundžiama nutartis yra teisiškai klaidinga, nes joje neatsižvelgta į tai, kad nagrinėjamu atveju buvo galima pripažinti, kad yra faktinė klaida pagal Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalį, dėl kurios Europos Parlamentas gali atsisakyti konstatuoti, kad Parlamento nario vieta yra laisva arba pripažinti taikytą nesuderinamumo pagrindą. Taigi, skundžiamoje nutartyje padaryta teisės klaida, nes ginčijamas aktas yra sprendimas, kuris sukėlė teisinių pasekmių O. Junqueras ir dėl jo galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį.

Ketvirta: nutartis, dėl kurios paduotas apeliacinis skundas, teisiškai klaidinga, nes joje padaryta išvada, kad remiantis Sąjungos teise Europos Parlamento pirmininkas nėra įpareigotas imtis iniciatyvos pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį. Teisinė sistema turi būti aiškinama visa; Chartijos 39 straipsniu (kurį valstybės narės privalo taikyti pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį), lojalaus bendradarbiavimo pareiga ir Protokolo Nr. 7 9 straipsniu nustatytas įpareigojimas paisyti O. Junqueras teisių, jeigu Europos Parlamento pirmininkas pranešė valstybei narei apie atitinkamą situaciją pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį. Nutartyje, dėl kurios paduotas apeliacinis skundas, pateiktas klaidingas aiškinimas, kai nurodoma, kad nagrinėjamu atveju nėra išimtinių aplinkybių, dėl kurių Europos Parlamento veiksmų nesinėmimas yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį (įvairūs ankstesni prašymai dėl O. Junqueras neliečiamybės apsaugos ir ypač Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo O. Junqueras pripažintas išrinkto [Europos Parlamento nario] statusas, leidžia konstatuoti, kad buvo pažeistos jo teisės, nes nebuvo prašyta atšaukti jo neliečiamybę). Skundžiamoje nutartyje yra aiškinimo klaida, nes nebuvo pripažinta, kad atsižvelgiant į nagrinėjamu atveju egzistuojančias išimtinės aplinkybes, atsisakymas nagrinėti prašymą skubiai užtikrinti apsaugą, pagrįstą Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsniu, yra sprendimas, kuris sukelia teisesines pasekmes O. Junqueras neliečiamybės apsaugai ir todėl dėl jo gali būti pareikštas ieškinys pagal SESV 263 straipsnį.

(¹) OL L 278, 1976 10 8, p. 5.

2021 m. vasario 25 d. *PlasticsEurope* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. gruodžio 16 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-207/18 P *PlasticsEurope* / ECHA

(Byla C-119/21 P)

(2021/C 163/24)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *PlasticsEurope*, atstovaujama *avocat* R. Cana ir *avocate* E. Mullier

Kitos proceso šalys: Europos cheminių medžiagų agentūra, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzijos Respublika, *ClientEarth*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-207/18,

— panaikinti ginčijamą aktą,